PT
0846

SCENA și ECRANUL

C 321 494

Teatrul „Țăndărică“ pleacă în turneu în străinătate cu:

În pragul verii

Frumoasele noastre parcuri s-au împodobit cu teii cei mai parfumaţi, pajiştile s-au colorat spre încîntarea ochilor noştri, iar aleile de trandafiri ne aşteaptă...

Ştiţi pentru ce toate acestea? Nu numai pentru că a venit vara — dar şi fiindcă începe, ba a şi început **stagiunea de vară!.**

Iar repertoriul specific acestui anotimp, parcă e şi mai promiţător ca în alţi ani...

In primul rînd, trebuie să mulţumim colectivului Teatrului satiric-muzical „C. Tănase" care ne „răsfaţă" în această stagiune de vară cu patru premiere ce se vor desfăşura atît în sala Savoy şi grădina „Boema", cît şi pe scenele diferitelor parcuri ale Capitalei. Aceste premiere sînt: „Cine pierde, cîştigă" de Alecu Popovici, cu muzica de Radu Şerban şi V. Veselovski şi vodevilul „Muşchetarii tatii" de Maria Gheorghiu, N. Stroe şi B. Fălticineanu, la grădina „Boema".

— Şi plimbîndu-vă într-o seară în vreunul din parcuri, veţi petrece „O seară în parc"...! Adică veţi aplauda noul spectacol de estradă al Teatrului „C. Tănase" scris de A. Felea şi N. Stroe. Acest spectacol va face turneul tuturor scenelor de vară din Capitală. Dar ansamblul teatrului s-a pregătit şi pentru un turneu „adevărat" prin toată ţara, cu piesa „Adam şi Eva" de N. Dinulescu şi D. Moisescu.

Iar dacă dvs., dragi spectatori, vă mai temeţi totuşi cumva că n-o să aveţi destule spectacole, noi vă asigurăm că nici celelalte teatre nu vor rămîne în urmă şi vor avea grijă de dumneavoastră dacă nu cu premiere, în orice caz cu un repertoriu bogat şi variat.

Şi poate că veţi avea şi unele surprize, pe care — neputînd păstra nici un secret faţă de dvs. — noi vi le vom destăinui în curînd!

Sc 221.494

BIBLIOTECA ACADEMIEI

OTOMAR

Piesă în 3 acte de Otto Ernst.

Ion Fintești teanu—Flachsman și Geo Barton — Flemming.

Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Nina Diaconescu — Ghiza Holm şi Geo Barton — Flemming.

Scenă din actul III

Teatrul Armatei

O REPETIȚIE MOLDOVENEASCĂ

(„NOI ȘI IAR NOI“)

Farsă într-un act de Costache Caragiali

Ion Damian — G. Greceanu, M. Heroveanu — Teodori și Napoleon Crețu — Bonciu.

Trei crai de la răsărit

Comedie în două acte de
B. P. Hașdeu.

Mihail Heroveanu — Numa Consule și Napoleon Crețu — Petrică.

Suflete de HÎRTIE

Intîmplare comică, absolut imaginară în 3 acte (6 tablouri) de Al. Dîhovicinîi și M. Slobodoskoi.

Pușa Scărlătescu — Sofia Grigorievna și Florin Scărlătescu — Semion Danilăci Petuhov (sus).

Florin Scărlătescu — Semion Danilăci Petuhov și Const. Ramadan — Fikusov (stînga).

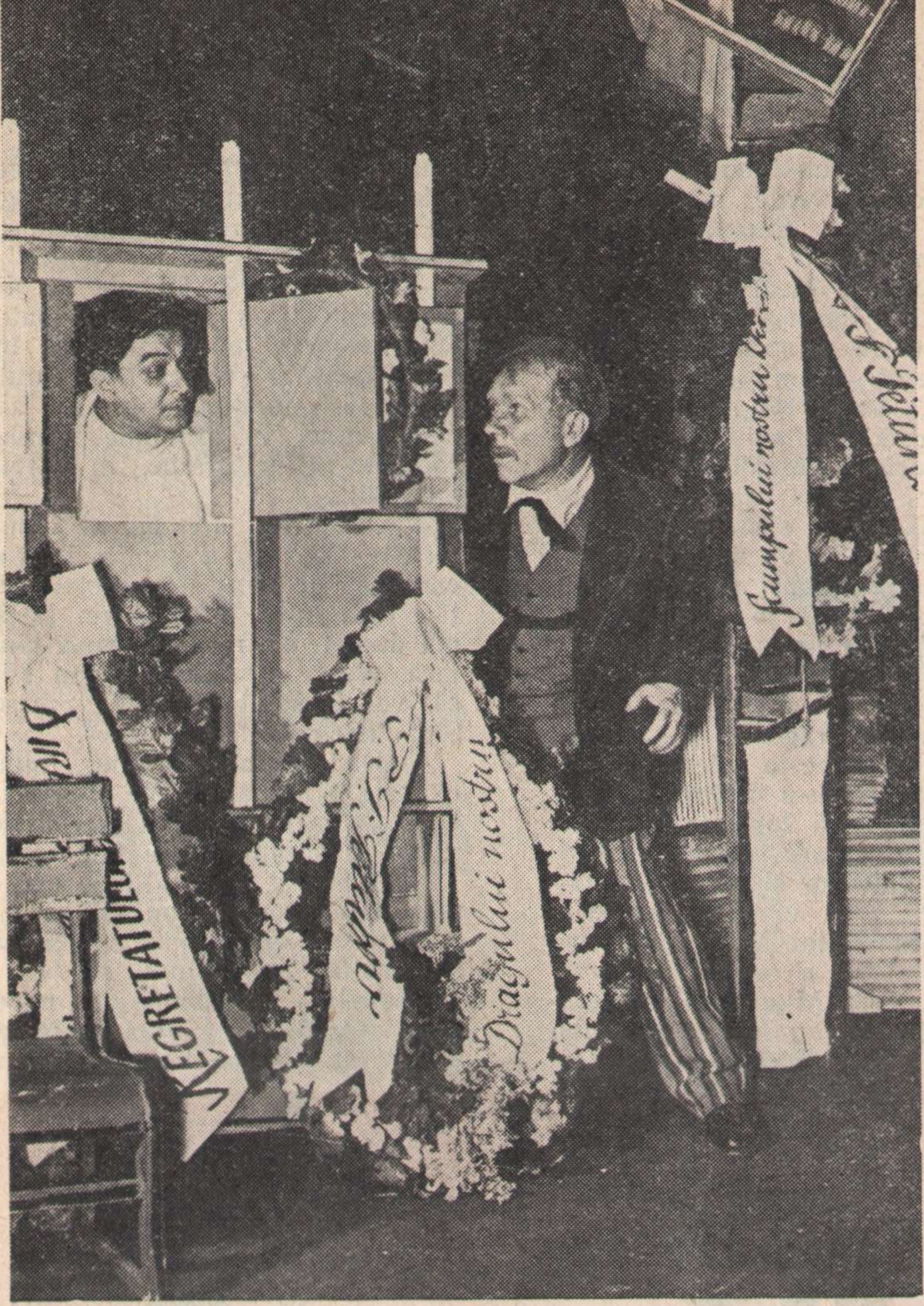

Florin Scărlătescu — Semion Daniläci Petuhov și Const. Ramadan — Fikusov

Teatrul Armatei

De vorbă cu

DON GIL DE CIORAP VERDE

Ca să-i iau un interviu lui Don Gil de ciorap verde, n-a fost nevoie să colind Europa dintr-un capăt în celălalt, pînă în depărtata cetate a Madridului şi nici să folosesc iluzoria maşină a lui Wells pentru a străbate timpul spre trecut. L-am întîlnit aici... aproape... unde? O să aflaţi!

Cert este că l-am găsit — îşi punea tocmai ciorapii verzi — şi fără nici un fel de introducere prealabilă, i-am spus:

— Don Gil, un interviu pentru cititorii „Scenei şi Ecranului"

Frumosul tînăr m-a privit şi a încuviinţat cu un gest elegant.

— La dispoziţie!

— Umblă un zvon prin oraş: că sînteţi îndrăgostit. E adevărat? Şi dacă este adevărat, povestiţi-ne cum s-a întîmplat?

— Sînt două luni de atunci... April desfăşurase peste cîmpuri un vestmînt uşor şi moale ca mătasea. Pe pod.. într-o asemenea zi, se plimbă tot Valadolidul (n n. Valadolidul e oraşul natal al lui Don Gil) M-am dus şi eu... şi nu ştiu dacă m-am mai întors vreodată. Sau, mai bine zis, din ziua aceea inima nu mi s-a mai întors nici o dată. A rămas lîngă un tînăr, pe care la-m întîlnit la Victoria, frumos ca un Adonis.

— Un tînăr? Trebuie să fie o greşală, Don Gil. Cum puteţi vorbi despre... un tînăr, cînd întreg Madridul ştie că dvs. sînteţi îndrăgostit de dona Ines. Am zărit-o atunci în grădinile ducelui şoptindu-vă la ureche, în timpul dansului...

— „Don Gil, don Gil al inimii mele — aşa mi-a şoptit, la fiecare pas de dans — sufletul meu ţi-a ieşit întru întîmpinare. Iartămă dacă te-am respins atunci cînd încă nu te văzusem. Acum ştiu că vei fi soţul meu. Te iubesc. Sînt îndrăgostită de tine".

— Oh! Biata dona Ines. Inima ei este sfărîmată de farmecul Dvs. De altfel cred că în Madrid mai sînt şi alte tinere fete care...

— „Nu sînt chiar atît de multe, mi-a tăiat vorba, don Gil. Dona Ines moare după mine... Don Juan, iubitul donei Ines, ştie că e îndrăgostită la nebunie de mine, că-şi petrece toată ziua la fereastră şi întreabă pe fiecare servitor

M. Paxino, regizor

Emilia Manta

pe rînd, dacă n-a venit un tinerel aşa şi aşa, frumos, cu ciorapii verzi... şi mai e şi o anume dona Clara, verişoara donei Ines. Mă iubeşte şi ea. A şi obţinut de la tatăl ei îngăduinţa de a se mărita pe loc cu mine".

Imi ascund un zîmbet: Don Gil nu pare a suferi de un exces de modestie. Ascultîndu-l cum învîrte discuţia în jurul cuceririlor sale, ai crede că tot Madridul îi stă la picioare. Totuşi, risc încă o întrebare:

— Şi Dvs. Don Gil? Dvs., cum veţi descurca toate aceste lucruri? Încredinţaţi-ne acest secret. El va rămîne între noi. Cititorii noştri nu vor spune nimănui, nimic. Deci: dvs. pe cine iubiţi?

— Pe adoratul meu soţ Don Martin, căruia îi voi fi veşnic credincioasă!"

Doamne, dumnezeule ce încurcătură. Eu refuz să continui acest interviu încîlcit.

Dacă, totuşi, curiozitatea vă împinge să aflaţi cum stau lucrurile, întrebaţi-l Dvs. pe Don Gil dragi cititori. Poate veţi fi mai norocoşi.

Unde-l găsiţi pe Don Gil?

O! E atît de simplu..

La Teatrul Municipal

V. Florescu

Virginica Popescu

B. Dabija

M. Balaban

Caricaturi de Drăgulescu-Drag

Moscu Alcalay în rolul titular.

Soldatul FANFARON

COMEDIE DE PLAUT

Teatrul Muncitoresc C. F. R.

Maria Georgescu-Pătrașcu
← în rolul Philocomasia și Moscu Alcalay în rolul Pyrgopolinice.

Scenă din spectacol
↓

Teatrul de Stat de Operetă

COLOMBA

Operetă de Mircea Ștefănescu și Elly Roman

Virginica Romanovski și
Toni Buiacici

Scenă de balet

Elisabeta Henția

și

Bimbo Mărculescu

Rapsodia ţiganilor

de Mircea Ştefănescu şi Elly Roman.

In ciuda ploilor, care par că nu vor să mai contenească, filele calendarului arată că vara totuşi a sosit şi că zilele călduroase nu vor întîrzia să se arate.

In vederea acestor zile şi mai ales a serilor calde, în care bucureştenii vor fi dornici să asiste la un spectacol plăcut, într-unul din teatrele de vară, colectivul Teatrului Muncitoresc C.F.R. a pregătit un spectacol nou, în care melodia se îmbină cu replica vioaie, iar neprevăzutul situaţiilor, cu pitorescul costumelor.

De altfel, e suficient să spunem titlul piesei lui Mircea Ştefănescu, ca să vă daţi seama că binecunoscuta fantezie a compozitorului Elly Roman — autorul muzicii pentru acest spectacol — a avut cel mai larg cîmp unde să se desfăşoare, inspirată din nesecata bogăţie a cîntecului ţigănesc.

„Rapsodia ţiganilor" evocă viaţa ţiganilor robi în preajma eliberării lor de către Alex. Ioan Cuza, figura celebrului Barbu Lăutaru, în-

tîlnire dintre acesta şi Frantz Liszt.

In desfăşurarea piesei apar eroi ca Voicu lăutarul, autor al rapsodiei ţiganilor; Creanga, o frumoasă şi isteaţă ţigancă, logodnica sa; Corcodel şi Parpanghel, doi caraghioşi care amintesc de eroii lui Budai Deleanu; o „duducă“ fermecătoare ca în versurile lui Eminescu cu „O faţă dulce şi bălaie“ Un trup înalt şi mlădiet“; doi boieri nesuferiţi Fanache şi Alexe etc. etc. Şi o poveste, mai bine zis două poveşti de dragoste, între „Duduca“ prietena cea mai bună a ţiganilor robi şi ofiţerul lui Cuza, Bogdan Stroici şi între Voicu şi Creanga.

Şi încă o poveste cu nuntă, dar fără dragoste, cu un rădvan atacat de un haiduc la o margine de pădure, cu o mireasă răpită, o poveste care a făcut multă vîlvă a fost comentată pe larg de către cercurile de „pantalonari“ din „Ieşi“ şi a ajuns chiar la urechile lui Cuza. Iar popularul domnitor, cunoscut ca om drept, plin de viaţă şi cu mult haz, n-a întîrziat să ia măsuri...

...Dar sfîrşitul poveştii nu vi-l mai spunem. Il veţi afla în curînd în spectacolul pe care-l pregăteşte pentru stagiunea de vară.

Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Anghela Chiuaru într-o scenă din film.

Jean Epstein spunea undeva despre cinematograf că el ar constitui „o limbă universală".

Mi-am amintit de această definiție, asistînd — pe unul din platourile studiourilor de la Buftea — la turnarea cîtorva cadre din filmul „Pro Patria" — („Se ridică ceața"). Decorul, reprezentînd un vagon de cale ferată în jurul anilor 1936—1938, se ridica, în mijlocul imensului platou, concentrînd ca de obicei în jurul său, reflectoare, microfoane, forfota celor din echipă. In acest decor, alergînd de-a lungul culoarului, ca un om hăituit de o obsesie, un tînăr.

Am ascultat, cu interes și cu emoție aproape, explicațiile tinerilor regizori ai filmului, Manole Marcus și Mihu Iulian, care încercau să-mi desluşească semnificația acestui cadru în acțiunea filmului.

Tînărul Ștefan (interpretat de actorul I. Enache, pe care l-ați cunoscut în filmul „La Mere") este fiul unui profesor dintr-un orășel de provincie. Era abia un copil, cînd și-a văzut tatăl reîntorcîndu-se de pe front în 1918. Plecase la război un om sănătos, viguros, plin de elanuri, de nădejdi pentru viitorul său, al soției, al copilului. S-a întors, după anii de front, chinuit de amintirea ororilor trăite, obsedat de gîndul că aceste grozăvii i-au fost impuse fără să înțeleagă în numele cărui ideal. Ii era teamă de oameni, îi era silă de convenția și fățărnicia vieții celor care îl trimiseseră acolo, în vîltoarea **războiului.**

ACOLO UNDE „se ridică ceața"

Ani în șir, băiatul a încercat să pătrundă în sufletul tatălui său, să dezlege taina care-l scosese din rîndul oamenilor. Acum, devenit bărbat, a hotărît să plece în căutarea unui tovarăș de arme, descoperit pe o fotografie. A cercetat, a bătut orașe, drumuri, cătune și iată-l ajuns la Mărășești, la Mauzoleul Eroilor, unde cel căutat — invalid —a căpătat un post de paznic. E tocmai ziua în care — cu ocazia comemorării eroilor — a fost organizată o mare manifestație „patriotică". In tribunele înțesate de lume, domni din înalta societate a țării și doamne cochete aplaudă „cu distincție", din vîrful degetelor înmănușate „parada eroilor". Iar prin fața tribunelor trec marii mutilați, invalizii, văduvele și orfanii, adevăratele victime ale războiului.

Aici, odată cu fanfarele și uralele regizate ale acestei parăzi menită să exalte sentimentul „patriotismului", tînărul află taina tatălui său. Acesta, și-a ucis — silit de o oarbă disciplină militară — prietenul. Și-a ucis prietenul cel mai bun, pentru că acesta refuza să pornească orbește în războiul de care aveau nevoie regele, boierii, miniștrii, bancherii. Și-a ucis prietenul cel mai bun și grozăvia aceasta, făptuită cu sînge rece, în numele „onoarei" militare, i-a rămas înfiptă în minte, ca o obsesie chinuitoare, toată viața.

Pe cîmpia aceasta unde se regizase o paradă a eroismului „de paradă", tînărul a dezlegat o taină mult mai însemnată: taina războiului așa cum este el purtat și folosit de burghezie. Acum, un tren îl poartă înapoi spre casă. In minte i se învălmășesc toate: rîsul tîmp, inuman al celor îndobitociți de război, țăcănitul mitralierelor, întreaga mizerie morală a cărei imagine a avut-o.

Și — dintr-o dată dintr-un compartiment vecin, îl trezesc voci vesele: un ofițeraș pomădat îi explică bine dispus unei domnișoare spilcuite ce progrese tehnice au fost realizate în arta războiului.

Cu pistolul în mînă, ofițerașul exemplifică: totul e mai simplu, mai radical astăzi în această artă a asasinării oamenilor.

Toată furia acumulată se dezlănțuie în sufletul lui Ștefan. Ofițerașul va plăti pentru cinismul criminal cu care vorbește, pentru cinismul criminal al unei întregi orînduiri.

Și dacă asistînd, cu o emoție greu de redat în cuvinte, la turnarea acestui cadru, mi-am amintit de cuvintele lui Epstein a fost tocmai pentru că găseam în elementele care îl compuneau, imaginea acelei cumplite uri cu care este privit astăzi războiul pretutindeni în lume, printre oameni cinstiți.

— Va fi destul de greu pentru ambii actori — mi-a explicat Mihu Iulian. Va fi o bătălie adevărată, nu una simulată. De violența cu care va fi realizată scena aceasta ține în primul rînd, intensitatea ei. Intensitatea cu care va trebui să zguduie conștiința oamenilor, întărindu-le ura, disprețul pentru cei care iubesc și propovăduiesc războiul.

V-am povestit astăzi mai mult despre acțiunea filmului, socotind că ea vă va reține și dvs. atenția, cum mi s-a întîmplat mie.

La viitoarea vizită, desigur mai multe detalii despre realizatori.

ALEXANDRA BUICĂ

Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase"

Cine pierde... cîştigă

Ar fi bine dacă deviza de mai sus ar fi adoptată de toţi acei care săptămînal pierd la... Loto Central. Dar în cazul nostru (respectiv în cazul scriitorului Al. Popovici şi al compozitorului Radu Şerban) cei care pierd şi totdeodată cîştigă sînt doar trei tineri studenţi : Mircea, Radu şi Fănică... Ce pierd ? Ocazia de a fi... cîştigat la Loto, mizînd pe cele trei numere cu care au jucat de ani de zile, cu excepţia... săptămînii cînd ele au ieşit cîştigătoare. Dar atunci, ce cîştigă ? In primul rînd, o nouă înţelegere asupra rînduielilor vieţii şi oamenilor ; apoi un simţ al rostului şi fericirii lor, care de mult se arăta necesar; şi în sfîrşit cîştigă dragostea adevărată a unor fete pe care, dacă nu ar fi... pierdut la Loto, este puţin probabil că le-ar fi preţuit aşa cum merită.

Firește, spectatorul nu este obligat să urmeze exemplul lui Mircea, Radu şi Fănică şi dacă doreşte, n-are decît să... cîştige totuşi la Loto. Cu toate acestea, îl sfătuim să urmărească şi comedia muzicală aflată în pregătire la Teatrul Satiric Muzical „Constantin Tănase". Va afla poate cu acest prilej că există şi lucruri care preţuiesc mai mult decît banii ; după cum vor mai afla că gustul averii poate fi cîteodată destul de amar...

Dar nu vă neliniştiţi : toată această filozofie este în cazul nostru veselă şi tinerească. Nici Mircea, nici Radu şi cu atît mai puţin Fănică, nu sînt dispuşi să se întristeze pentru un fleac ca acesta : dimpotrivă, după ce şi-au probat halatul de culoare galben aprins, după ce au cunoscut surîsurile mieroase ale vecinilor care-i credeau cîştigători, după ce prin gura unui personaj misterios au aflat nenumărate grozăvii despre puterea „ochiului dracului" ei se vor întoarce, de loc descurajaţi, la drumul lor firesc... peste cîteva zile, vin examenele...

...Dar pînă atunci, colectivul Teatrului Satiric Muzical „Constantin Tănase" se pregăteşte pentru propriul lui examen, nu lipsit de interes. Iar cît priveşte şansele, e bine să amintim că autorii au obţinut cu această comedie premiul pe ţară al Concursului lucrărilor de estradă. Incît se pare că, şi de astă dată... vor cîştiga !

Ion Dacian s-a reîntors

Vestea anunţată de titlul de mai jos a încetat de fapt de a mai fi nouă; dar dacă cunoscutul nostru cîntăreţ începe să-şi depene amintirile şi impresiile fără număr adunate în turneul de peste două luni în Uniunea Sovietică, afli nenumărate noutăţi, care nu se poate să nu-ţi provoace satisfacţie şi mîndrie.

Rămînînd, după sfîrşitul turneului Teatrului de Operetă din Bucureşti ca oaspete al Ţării Sovietice, Ion Dacian a mai cîntat în numeroase oraşe printre care Odessa, Chişinău, Cernăuţi, Rostov, Ordjonikdze. ...De data aceasta arta cîntăreţului neajutată de decor, costume şi nici de calitatea ansamblului, lipsită de aportul jocului de scenă, a trebuit să înfrunte singură, publicul sovietic în cadrul unor recitaluri complexe, cuprinzînd liduri, muzică romînească, operetă, operă... Greutatea examenului ar fi speriat desigur pe sceptici; dar succesul dobîndit pe fiecare scenă, simpatia şi preţuirea oamenilor sovietici nu au făcut decît să aducă lauri în plus operetei romîneşti.

La prima vedere, ideia unui recital dat de un interpret de operetă ar putea părea îndrăzneaţă. Aceasta însă depinde de recital şi de... interpret; şi dacă astăzi se poate vorbi despre succesul internaţional al stilului operetei romîneşti, faptul se datorează fără îndoială şi orizontului muzical al unor solişti capabili să abordeze literatură vocală de la Mozart şi pînă la Lehar, de la Giroveanu şi pînă la Verdi.

Să fi fost oare succesul lui Ion Dacian în U.R.S.S. premiza unor viitoare concerte în acelaşi gen, oferite de interpret în ţară? Lucrul ni se pare posibil, în ciuda discreţiei obligatorii în asemenea cazuri...

In orice caz, aceasta este numai una din preocupările actuale ale popularului nostru tenor. Pentru că „Şerban" (din opereta „Iubirea cea mare") se pregăteşte să intre în scenă... Pentru că Dacian, pregăteşte regia „Văduvei vesele"... Şi pentru că... Pentru că o nouă stagiune, plină de surprize noi şi interesante, ne aşteaptă la toamnă.

Pe urmele unui TURNEU

Cei dornici să-i audă cîntînd pe Gică Petrescu, Dorina Drăghici, Niculae Niţescu, Maria Ianoli. Florin Dorian, Fedi Arié, Maria Sereea vor trebui să se mulţumească, în lunile care urmează numai cu... discurile. Pentru că cei mai sus citaţi se pregătesc să parcurgă un drum nu tocmai scurt, dar care nu ne îndoim că va trece mai repede ca un vis: Moscova, Leningrad, Riga, litoralul Crimeii. Intr-adevăr, Orchestra de concert a Teatrului Satiric-Muzical „C. Tănase“ întreprinde în lunile iunie şi iulie un turneu în U.R.S.S., desfăşurînd nenumărate spectacole în săli, grădini şi stadioane...

Poate că faptul nu ar părea atît de important, dacă ar fi vorba numai de turneul unor solişti şi a unei formaţii. Dar, odată cu aceştia, pleacă să viziteze Uniunea Sovietică întreaga noastră creaţie de frunte în genul muzicii uşoare. Multe din cîntecele valoroase au plecat mai înainte, cucerind dragostea cea mai trainică a oamenilor sovietici. Veţi găsi la Moscova puţine şlagăre străine, mai populare decît „In Bucureştiul iubit“ şi „Marinică“. Dar este efectiv prima dată cînd publicul sovietic ia contact larg, nemijlocit cu această artă, care îi vorbeşte despre un subiect atît de familiar şi drag: pace, viaţă liniştită, nădejdi...

Şi poate că emoţia cea mai mare o împărtăşeşte Sergiu Malagamba; în acest turneu el apare în triplă calitate de dirijor, solist la baterie şi compozitor. Pentru cei dispuşi să admire „spontaneitatea“ concertelor de muzică uşoară, ar fi fost instructiv să urmărească repetiţiile îndelungate, migăloase ale orchestrei şi soliştilor, care — sub conducerea lui Sergiu Malagamba s-au străduit să dea compoziţiilor romîneşti hainele cele mai strălucitoare, sărbătoreşti.

Săptămînile care vor urma vor aduce primele ecouri. Şi — desigur — că aflîndu-le, publicului nostru nu-i va părea rău că pentru cîtva timp s-a despărţit de interpreţii săi preferaţi..

Sergiu Malagamba

La Moscova a avut loc, nu de mult, sărbătorirea regizorului S. A. Gherasimov cu prilejul împlinirii a 50 de ani.

Printre primele sale filme se numără „Douăzeci de ani de nefericire" și „Te iubesc oare?". Primul său mare succes, a fost filmul „Cei șapte viteji" după care — în 1941 — a realizat o remarcabilă operă cinematografică „Mascarada". După război, a fost regizorul filmului „Tînăra Gardă" care s-a impus prețuirii și stimei spectatorilor din lumea întreagă.

Actualmente S. A. Gherasimov lucrează la ecranizarea romanului lui Solohov, „Pe Donul liniștit".

Cu filmul „Ei iubesc viața" studiourile cinematografice poloneze evocă pagini impresionante din lupta locuitorilor Varșoviei împotriva cotropitorilor hitlerişti. In timpul insurecției o companie de voluntari este silită să părăsească un cartier. Oameni nu se pot retrage decît printr-un canal dar acesta este astupat și pînă la urmă nici unul dintre luptători nu mai scapă cu viață. Acolo, în așteptarea morții, se dezvăluie aspectul moral al fiecărui dintre oameni...

★

„Un condamnat la moarte a evadat" este unul din cele mai izbutite filme franceze realizate în

ȘTIRI DE PESTE HOTARE

ultima vreme. Scenariul este extras din povestirea autentică a evadării unui luptător din rezistență, din fortul de la Montluc în timpul ocupației naziste. Un om, un decor, iată singurele mijloace folosite de regizorul Robert Bresson pentru înfăptuirea acestei opere cinematografice.

★

Fiecare dintre noi a citit în copilărie, aventurile eroului lui Cervantes, legendarul „Don Quijotte", cel care și-a nutrit imaginația numai cu romane cavalerești, cel cu inima tresăltînd de nobile idealuri umanitare... Filmul regizorului sovietic G. Kozințev, cu marele actor Cerkasov în rolul titular și cu Tulubaie în rolul Sancio Panza a fost considerat în unanimitate la Festivalul de la Cannes drept o capodoperă a cinematografiei contemporane pentru măestria artistică cu care a fost realizat.

★

Cineaștii jugoslavi au creiat o serie de filme legate de istoria mișcării muncitorești. Printre acestea trebuie menționată producția „Umăr la umăr".

„Legea Domnului" filmul american premiat la Festivalul de la Cannes este istoria unei familii de quaqeri din statul Indiana. Acțiunea se desfășoară în anii războiului de secesiune și constituie o pledoarie pentru pace, pentru dreptate socială și împotriva discriminării rasiale.

Filmul este excelent regizat de William Willer iar dintre interpreți fac parte Gary Cooper, Dorothy Mc.Guire, Anthony Parkins și Philis Love.

Al 41-lea

Pe aceşti tineri cu privirile pierdute spre zări îndepărtate, pe aceşti naufragiaţi zdrenţăroşi şi bronzaţi îi recunoaşteţi ? Sînt actorii Oleg Strijenov şi Izolda Izitskaia într-o scenă din filmul „Al 41-lea“ distins cu Premiul al II-lea la Festivul Internaţional al Filmului de la Cannes.

Vrăjitorul

Se întîmplă rar în zilele noastre ca un copil să aibă la dispoziția sa un vrăjitor puternic și binefăcător. Elevul Volka Kostilkov din Moscova a avut însă acest noroc.

Pe cînd se scălda în rîu, a găsit un vas vechi pe care l-a adus acasă. Cînd l-a desfăcut din vas a ieșit vrăjitorul Hassan, fiul lui Hattah. Multe milenii stătuse sub acoperămîntul de sticlă, nefericitul vrăjitor închis de către Girgis, regele vrăjitorilor, pentru nesupunere și... caracter urît.

Din povestea scriitorului L. Laghin, regizorul Grigori Kazanschi și un grup de actori (Nikolai Volkov, Alioșa Litvinov, Ghenea Hudeakov, Leova Kovalciuc), au realizat pe platourile studioului cinematografic „Lenfilm" un delicios film, care stîrnește hazul și interesul spectatorilor tineri ca și a celor mai vîrstnici.

ÎNĂLȚIMI

Evenimentele care se desfășoară de-a lungul acestui nou și interesant film, produs de Studioul Cinematografic „Mosfilm", sînt rupte din viața zilelor noastre; legate de munca și visele noastre.

Iată: curaj, sfidarea primejdiei, dragoste, sinceritate, noblețe, întîlnim în comportarea unor oameni ca Pasecinik — un constructor care dintr-o imprudență se prăbușește din vîrful unui furnal — sau ca Tokmakov, un tînăr și energic șef de echipă. Pe de altă parte lașitatea, josnicia, carierismul sînt mobilurile care-l fac să acționeze pe inginerul Dereakin. Pînă în cele din urmă, viața, oamenii, îl demască pe Dereakin și-i stigmatizează apucăturile în timp ce Tokmakov — împreună cu brigada sa și mai tîrziu și Pasecinik — se pregătesc să plece spre înfăptuirea unor noi furnale, spre alte meleaguri, spre noi și însemnate biruințe...

Jocul cu viața

O întîmplare autentică, petrecută la Praga în anul 1941 formează subiectul acestui nou film cehoslovac, realizat de regizorul Jiri Weiss după un scenariu al scriitorului K. I. Beneș.

Filmul „Jocul cu viața" ne dezvăluie istoria dramatică a unei căsnicii, care se distruge în momentele critice ale ocupației hitleriste. Evenimentele tragice ale cotropirii Cehoslovaciei de către armatele naziste scot în evidență, pe de o parte, curajul, forța morală, noblețea de caracter a luptătorilor în ilegalitate, iar pe de altă parte demască lașitatea și oportunismul unor elemente care — puse în fața unor grele încercări — se scufundă tot mai mult în mocirla trădării.

Romeo și Julieta

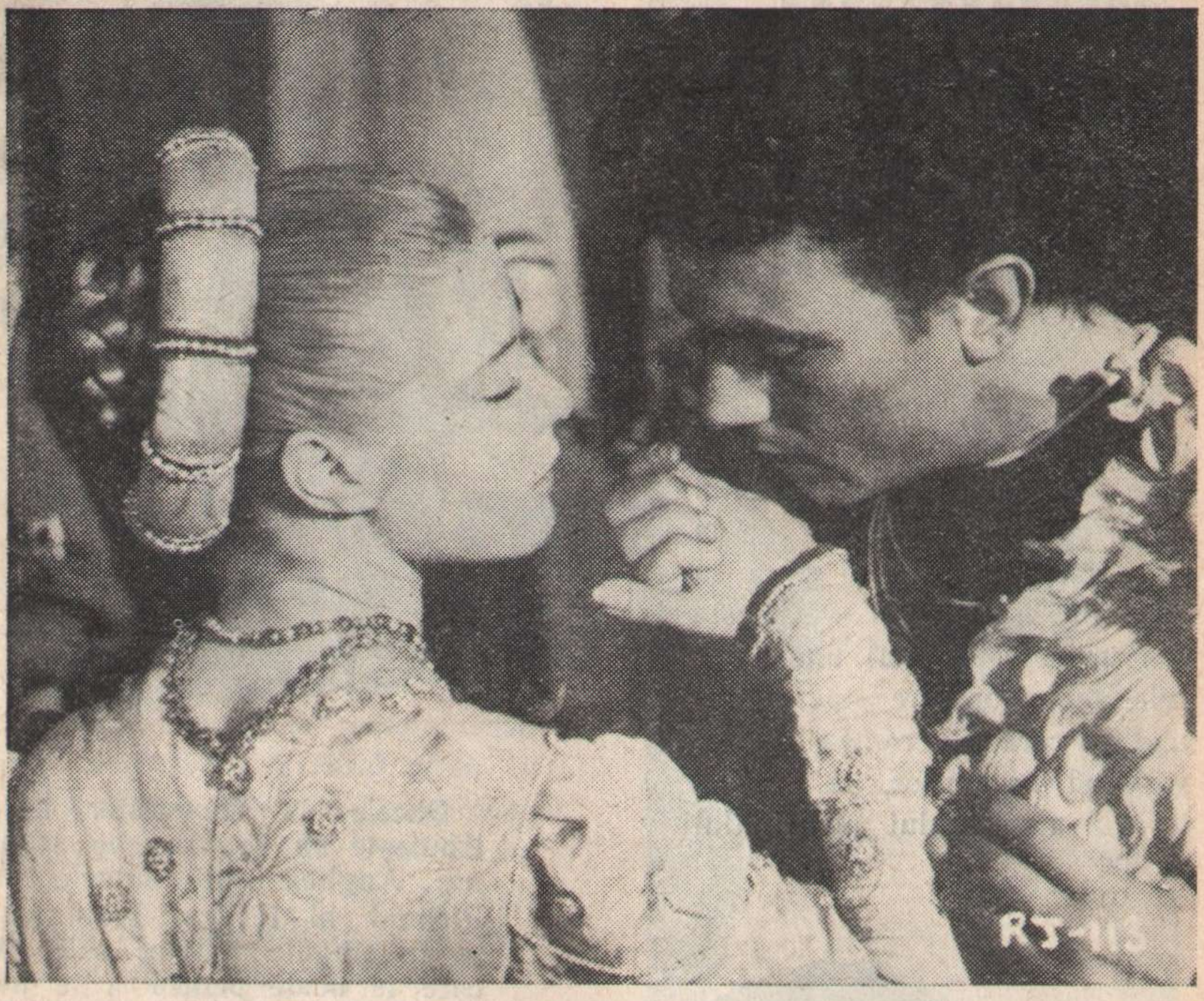

Verona..., o nepotolită și aprigă dușmănie, un bal care se sfîrșește cu încrucișări de spadă, o grădină, o fereastră prin care se schimbă sărutări și mărturisiri de iubire, iată începutul minunatei, dar tristei povești de dragoste — plină de pasiune, de speranță și de zbucium — pe care nemuritorul Shakespeare a plăsmuit-o din întîmplarea celor două vlăstare ale familiilor Montague și Capulet.

Capodopera genialului dramaturg englez, reprezentată de-a lungul secolelor pe scenele mai tuturor teatrelor din lume, a dat prilej regizorului Renato Castellani și unui mănunchi de talentați actori, să realizeze un film de o înaltă și autentică valoare artistică.

Principalii interpreți sînt: Laurence Harvey (Romeo), Susan Shental (Julietta), Flora Robson (Doica), Mervyn Iohns (Părintele Laurențiu), Bill Travers (Bemolio) Enzo Fiermonte (Thybalt) etc.

RICHARD AL III-LEA

Din fresca istorică alcătuită de dramele shakespeareane, în care sînt înfăţişaţi şase din primi regi ai Angliei — de la Ioan fără de ţară şi pînă la Richard al III-lea — acesta din urmă este eroul unuia din cele mai populare opere dramatice care au rămas, supraviețuind veacurilor, ca o mărturie a genului „bătrînului Will".

Ducele de Gloucester, care izbuteşte să se urce pe scaunul Angliei, sub numele de Richard al III-lea, scăldîndu-se în sîngele rudelor sale, pe care le ucide pentru a le înlătura din calea ambiţiilor sale monstruoase, constituie unul din personajele cele mai vii şi mai complexe din dramaturgia universală.

Celebrul actor şi regizor Lawrence Olivier, cunoscut spectatorilor noştri ca excepţional interpret al rolului Hamlet, din filmul cu acelaşi nume, este de data aceasta regizorul — împreună cu Alex. Korda — sumbrei tragedii.

Din distribuţie fac parte: John Gielgud (în rolul titular) Claire Brown, Ralph Richardson, Alec Chevas etc.

DANSEZ cu tine

Astfel de cuvinte ar pronunța cu plăcere orice spectator, exprimîndu-și un sentiment firesc, după ce ar admira-o pe actrița Hannel Matz, eroina filmului cu titlul de mai sus, interpretînd cu grație, cu fantezie și sensibilitate rolul unei fete — numită tot Hannel — și îndrăgostită pînă „peste cap" de teatru și de dans.

Teatru, dans, muzică? Ei, ce credeți despre un asemenea film? Dar dacă vă mai spunem că veți vedea unul din acele filme vieneze, care amuză și emoționează prin sinceritatea și însuflețirea cu care este interpretat, veți mai avea ceva de întrebat? Da! Bineînțeles, cine-s interpreții? Vă mai amintiți de actorul Paul Hörbiger? Ei bine el este unul dintre interpreți, iar ceilalți sînt: Hannel Matz, actrița cu care v-am făcut cunoștință, apoi Adrian Hower, Richard Romanovschi, Adrianne Kessner, Loni Henser, Eva Karbler etc.

Și acum „Petrecere bună!" și scrieți-ne și nouă dacă v-a plăcut.
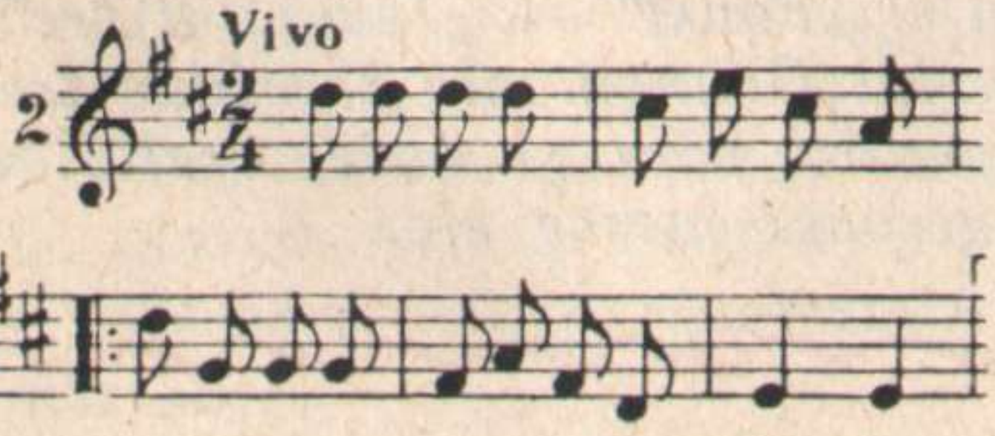
CALENDAR

Robert Schumann s-a născut la 8 **iunie 1810** la Zwickau (Saxonia).

Robert Alexander Schumann este unul din reprezentanţii de frunte ai romantismului muzical german. Fiu al editorului şi scriitorului August Schumann, Robert a dovedit de timpuriu aplicaţie pentru muzică şi în special o mare fantezie componistică. A urmat facultatea de drept din Lipsca şi Heidelberg, concomitent cu pianul şi compoziţia, cărora li s-a dedicat în cele din urmă. Intreaga sa creştere muzicală reprezintă o luptă împoriva vechilor formule muzicale.

Mulţumită unei vaste culturi literare şi filozofice, Schumann a luptat şi pe tărîmul scrisului, al criticii combative, editînd în 1834 revista „Neuer Zeitschrift fur Musik", puternic îndrumător al criticii muzicale din acea vreme.

ROBERT SCHUMANN

Printre operele lui Schmann se numără 4 simfonii, un concert pentru pian, altul pentru violoncel, muzică de cameră, ample lucrări pentru pian şi o bogată colecţie de lieduri pe texte de Goethe, Schiller şi Heine.

A murit în anul 1856.

La 17 iunie 1818, *s-a născut la Paris cunoscutul muzician* Charles Gounod *(m. 1893). Fiu al unui talentat pictor, Gounod a făcut strălucite studii muzicale cu Halevy şi Lesueur.*

Deşi compoziţiile lui Gounod aparţin unor domenii muzicale variate, cele mai cunoscute sînt operele.

Montată prima oară la Teatrul Liric din Paris în anul 1859, cînd nu i s-a apreciat valoarea reală, opera „Faust" a cucerit mai tîrziu o celebritate mondială, intrînd în repertoriul permanent al teatrelor de operă şi bucurîndu-se de o mare popularitate. Gounod a mai compus operele: „Sapho", „Doctor fără voie", „Mireille", „Romeo şi Julieta" — aproape tot atît de celebră ca şi „Faust" — „Jeanne d'Arc", opera comică „Cinq-Mars" etc. Creaţia lui Gounod mai cuprinde trei simfonii, un mare număr de bucăţi pentru pian şi voce, oratoriile „Mors et vita" şi „Redemption", numeroase messe etc.

Mioara Stan-Constanța. — *Marcela Rusu este talentata actriță a Teatrului Național „I. L. Caragiale" din Capitală. (Îi puteți scrie pe adresa teatrului, str. 13 decembrie 1). Spectatorii din București au avut prilejul să-i prețuiască jocul nu numai în filmul „Citadela sfărîmată" ci și în piesa cu același nume, ca și în piesa lui Mihail Sebastian, „Ultima oră", unde a interpretat rolul studentei Magda Minu.*

Ecaterina Boișteanu și Elena Bălteanu-Iași. *Pentru a obține adresa actriței Simone Signoret, adresați-vă revistei „Les Lettres françaises" Paris 9 Rue de Fg. Poissonière 5.*

Maria Flambach-Timișoara, Oswald Rothstein-Reșița, Tania Armand-Ploești, Ing. Petre Dumitrescu-Craiova, Maria Fodor-Cluj. *Nu sîntem în măsură să răspundem favorabil solicitărilor Dvs.*

Elena Batău-Oradea. *Foarte amuzantă scrisoarea Dvs.; mai, mai, nu v-am răspunde, pentru ca... să ne mai scriți. Totuși, ne rugați atît de frumos, încît ne executăm. Artiștilor francezi scrieți-le pe adresa indicată de noi, cîteva rînduri mai sus, celor italieni la redacția revistei cinematografice „Bianco e Nero" — Centro experimentale de cinematografia — Roma.*

Cornelia Linguriță-Alba Iulia. *Actorului Iurie Darie, scrieți-i pe adresa Teatrului „C. Nottara", str. Const. Mille 14, București, iar actriței Dina Cocea, pe adresa str. G. G. Assan Nr. 3. Pentru celelalte întrebări, citiți răspunsurile de mai sus.*

Florica Dragomir-Tîrgoviște. *Actorului George Carabin scrieți-i la Teatrul Armatei, Bd. General Magheru Nr. 20, București.*

D. Ciupitu-P. Neamț. *Tînărului actor C-tin Codrescu, de la Teatrul Armatei, scrieți-i pe adresa de mai sus și întrebați-l tot ce vreți să știți despre dînsul. O să-i facă plăcere. Atît putem să vă comunicăm.*

Remus Ardeleanu-Oradea. *Vă rugăm să nu uitați că publicația noastră are drept scop numai popularizarea spectacolelor din Capitală. Pentru celelalte întrebări adresați-vă revistei „Film", Piața Scînteii Nr. 1, București.*

Poșta Redacției

Margareta Belciug-Pașcani. *Dacă veți citi cu atenție „Poșta" acestui număr, veți găsi răspunsuri pentru toate întrebările Dvs.*

Octavia Antonescu-Ploești. *Violonistului Ion Voicu îi puteți scrie pe adresa Filarmonicii „George Enescu", Ateneul R.P.R. Nu vă putem pune la dispoziție fotografiile solicitate.*

Clara Ioana Klein-Sibiu. *Nu vă putem sfătui decît să stăruiți și să căutați să-i convingeți. Dar ce vă determină să credeți că aveți talent? Fără aceasta, strădaniile Dvs. vor fi zadarnice.*

ADRESELE TEATRELOR

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piaţa Amzei, telefon 5.15.53;* Teatrul Municipal *Sala „Matei Millo", Schitu Măgureanu nr. 1, tel. 4.60.60; Studio* Teatrul Municipal *Sala „Filimon Sîrbu", str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50;* Teatrul Municipal *Sala „I. Creangă" str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului *Str. Al. Bălăceanu nr. 2, telefon 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6, telefon 4.19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R., *Şos. Giuleşti nr. 8, telefon 6.04.82;* Teatrul „C. Nottara", *Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.55;* Teatrul Evreiesc de Stat, *str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3.96.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.51;* Teatrul satiric-muzical *„C. Tănase" Sala Savoy, Calea Victoriei nr. 33; telefon 3.39.94; Filarmonica de Stat* „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicii, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18—20;* Sala Orfeu, *telefon, 3.25.19; Pasajul Comedia;* Circul de Stat, *Bd. N. Bălcescu nr. 2, telefon 5.69.88.*

CIORAPI
NYLON

— Cristal
(15 den.)
Subţiri şi
eleganţi

— Troter
(30 den.)
Foarte re-
zistenţi

De vînzare la toate magazinele şi raioanele de specialitate.

-SI CE DACĂ ESTE MAI MARE ? EU AM LUAT HEXAFOSFAT !
40 COMPRIMATE
HEXAFOSFAT
DIRECȚIA GENERALĂ A INDUSTRIEI DE MEDICAMENTE
HEXAFOSFAT
GRANULE
COMPOZIȚIA
MODUL DE INTREBUINTARE
DIRECTIA GENERALA FARMACEUTICA

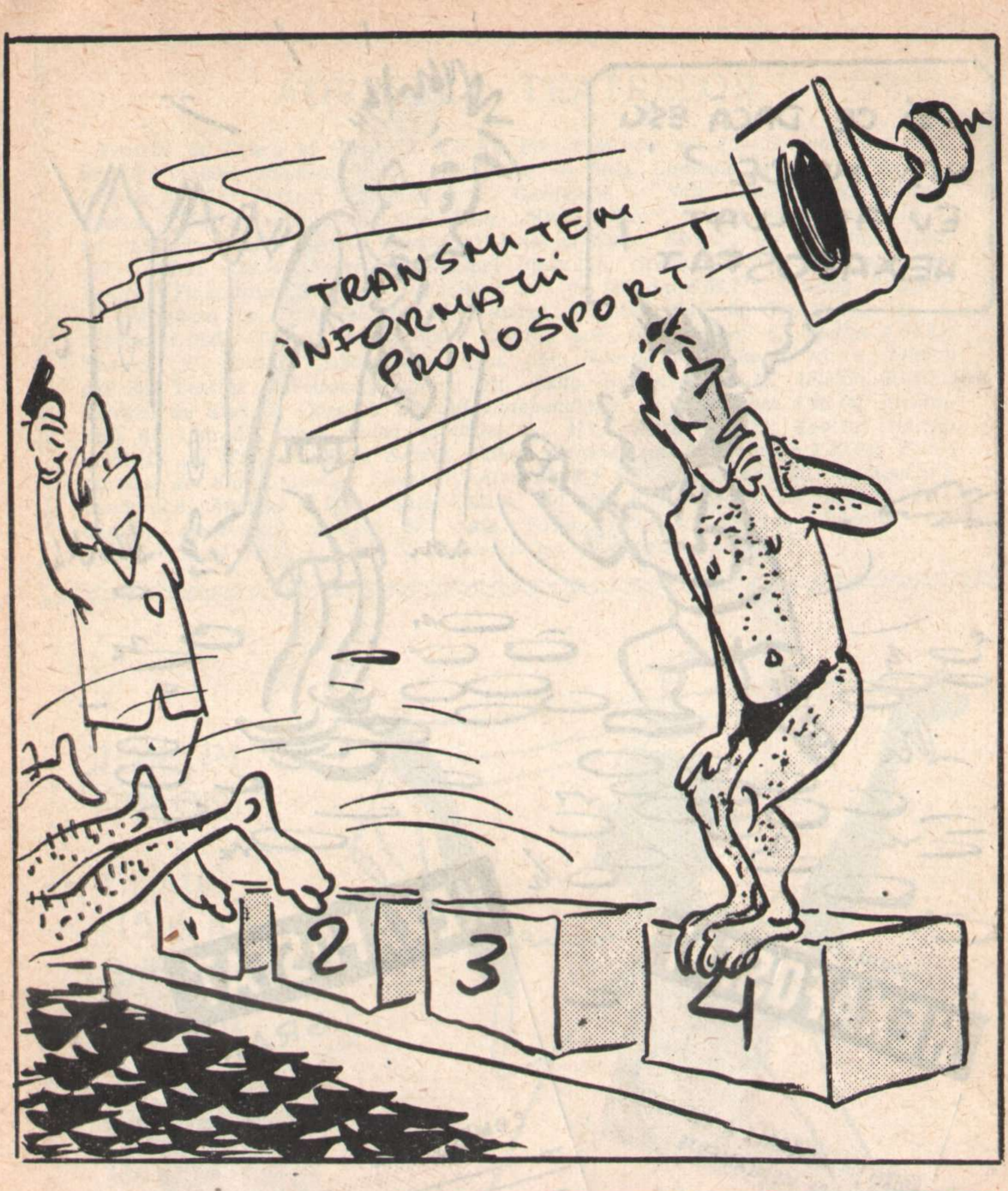

Pronosport...

In curînd pe ecranele capitalei o nouă producţie a cinematografiei bulgare

„DOUĂ VICTORII"

Imagine din film

COPERTA I-a: PUICA ALEXANDRESCU ŞI MIRCEA NEMENS IN OPERETA „COLOMBA" DE ELLY ROMAN.

COPERTA IV-a: SANDA BĂNCILĂ ŞI THEO PARTISCH IN COMEDIA „TREI CRAI DE LA RĂSĂRIT" DE B. P. HAŞDEU

EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII
Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5 — Telefon 3.97.81.

NUMĂRUL 11 IUNIE 1957 LEI 2